

во и да поиска ще му отдадете. — Имате ми думѣтъ ! — Толкозь само стига за сега. — Но, моляхъ вы, не ми ли казвате името си ? — Другъ пѣтъ ще ви обадижъ. Сега не е врѣме. — За чудо ми е ! толкозь умѣренность ся крѣе въ сѣществѣ, които, като ги гледамы сякамы ги простацы !

И на дълго ся умѣляхъ и тримата и си мисляхъ.

Но Гырджикътъ го нѣмаше еще да си дойде.

Магдалина не търпѣлива попыта :

— Какво ли станѣ онзи добрыйтъ човѣкъ ? Що ли ся забави та не доведе Лорда ? — Ный идихмы наедно съ Лорда, господже ! Може да му ся е случила нѣкоя работа и е излѣзалъ изъ казиното, отговори Мацко. — Моляхъ ти ся, стори си трудъ да видишь въ казиното дѣто казвашь и да ни обадишь. — Ща видѣжъ, господже, и ако е тамъ ще дойдѣжъ да ви обадижъ, ако ли го нѣма, тогазъ остава за другъ пѣтъ да ся видимъ, защото мѣркамы, както казахъ на господжѣтъ тукъ, да идѣжъ да видѣжъ Евстагія Вошгиди.

И Мацко ся опрости и излѣзе.

ГЛАВА 27.

Късно.

Въ казиното не намѣри ни Гырджика, ни Лорда; разбра само че Лордътъ излѣзълъ и си отишелъ самъ, а Гырджикътъ, като не го намѣрилъ, отишелъ да го търси.

Покъртенъ отъ тѣзи едаж по другъ новы случбы съ него, отиваше къмъ тъмницѣтъ въ Цариградскѣтъ полиціѣ, за да види Евстагія Вошгиди и да му обади той прѣвъ благоприятното рѣшеніе, което бѣ самъ приготвилъ въ работѣтъ между него и г. Ариста за открадваніето на паритѣ му отъ мазѣтъ въ безистеньтъ.

И не слѣдъ много той стигна дѣто бѣше ся накарналъ.

Мацко щомъ видѣ да минува край него единъ отъ мп-
ЦАР. ПОТАЙНОСТИ